

OYUMUZ EKOLOJİK BİR DÜNYA KURACAK OLANLARA, DEMOKRATİK TALEPLERİ MECLİS KÜRSÜSÜNDEN DİLLENDİRMEK İSTEYEN HALKLARIN KARDEŞLİĞİNE, EŞİTLİĞE, ÖZGÜRLÜĞE... Oyumuz seçim sonrasını görenlere, emeğin iktidarına katkı sunanlara, yanan ve yakılan ormanlara dur diyecek olanlara, havayı suyu ve toprağı yaşamın değeri haline getirecek olanlara, enerjiyi toplumsallaştıranlara, ranta değil emeğe yatırım yapanlara, ekolojik bir dünya kuracak olanlara, demokratik talepleri meclis kürsüsünden dillendireceklere, halkların kardeşliğine, eşitliğe, özgürlüğe...

Türkiye yeni bir 12 Eylül sürecinden geçmektedir. 24 Ocak ekonomik kararlarının uygulanması, yükselen emek hareketinin önünün alınması, Türkiye'nin liberal-islamcı-milliyetçi hükümetleri eliyle yağmalanması süreci yeni bir evresine girmiştir.

Yaklaşık otuz yıldır uygulanan liberal-kapitalist ekonomik politikalar, emeğin örgütlü güçlerinin çözülmesi, devletin çıplak bir zor aygıtı haline getirilmesi, sermayenin egemenliğinin perçinlenmesi süreciyle paralel gerçekleştirilmiştir.

Devlet, sosyal niteliklerinden arındırılmıştır. Yoksullar toplumsal gelişme önünde ki en büyük engel olarak gösterilmektedir. Sosyal politikalara ayrılan bütçe giderek daralmıştır. Yoksullukla mücadele yoksullarla mücadeleye dönüşmüştür.

Sosyal politikalar için ayrılan bütçenin daralmasına karşılık, devletin harcamalarında bir azalma meydana gelmemiştir. Özellikle 1984 yılında Kürt sorununun devlet nazarında görünür hale gelmesi ile ülke ekonomisinin büyük bir kısmı savaş ekonomisinin ihtiyaçlarına göre şekillendirilmiştir.

Uyuşturucu ticareti, yolsuzluk, silah kaçakçılığı giderek artmıştır. Demokratik güçlere uygulanan baskı, basına uygulanan sansür, üniversiteler üzerindeki tahakküm sertleşmiştir.

Emek süreçlerinin giderek esnekleşmesi, emeğiyle geçinenlerin yaşam koşullarının daha da kötüleşmesine neden olmuştur.

Türkiye'yi borçlandıranların borçlarının kapatılması için uygulanan ekonomik ve sosyal politikalar, kıyıların, ormanların, toprağın, enerjinin... özelleştirilmesi, yağmalanması, birikimin sermaye elinde toplulaşmasını hızlandırmıştır.

Bugüne kadar, özelleştirmeler yoluyla kamu kaynaklarının sermayeye peşkeş çekilmesi, sosyal politikaların sınırlandırılması, toprağın, havanın, suyun, enerjinin yağmalanması, kürt halkının demokratik taleplerinin savaşla bastırılması süreci ülkenin giderek yoksullaşması, milliyetçiliğin yükselmesi, örgütsüz bir toplumsal yaşamın doğmasına neden olmuştur.

Otuz yıldır burjuva demokrasisi sınırları içinde bile bir parlamenter sistem kurulmamıştır. Sosyal, ekonomik ve siyasal haklar, siyasal rejime çekilen "balans ayarlarıyla" budanmıştır.

Bu sürece direnen emek güçleri zor ve şiddetle bastırılmaya çalışılmıştır. Bu sürece şu ya da bu şekilde yol açan, "balans ayarları"na direnmeyen, halkına güvenmeyen ve orduyu göreve çağıran, yetmediğinde müttefikleri Amerika ve AB'ye kucak açan, Türkiye Cumhuriyeti hükümetlerini kuran siyasal partiler bizden yeniden oy istiyor...

Ortadoğu'nun yeniden şekillendirilmesi ve Türkiye'nin yeniden ve yeniden sömürgeleştirilmesi için AKP-CHP-MHP ekseninde bir parlamento kurgulanıyor. Bu parlamentoya girmesi arzu edilen partiler, farklı vecheleriyle emeğin örgütsüz bırakılması konusunda uzlaşmış görünüyorlar. Bu partiler, iktidarda oldukları süre içinde doğa ve kültür mirasının yağmalanmasına katkı koydular. Özelleştirmeler yoluyla kamuya ait varlıkların satılmasına olanak sağladılar. DB-IMF politikalarını uyguladılar. Kürt sorununun çözümünde hiçbir demokratik açılım yaratmadılar. Sosyal hakları budadılar. Faili meçhulleri aydınlatmadılar. Yoksulluk ve yolsuzlukla mücadele etmediler. Enerjide dışa bağımlı, niteliksiz bir model yarattılar. Barajlar, termik santrallerle kalkınmacılık masalı anlattılar. Ülke topraklarını kuraklığa, GDO'lu tohuma, endüstriyel üretime ve açlığa mahkûm ettiler. Kentleri demokrasiye ve

özgürlüğe hasret bıraktılar. Ormanların talanının önüne geçmediler. Kıyıları uyuşturucu mafyasına, golfçulara emanet ettiler. Demiryollarını yok ettiler. Sonuç olarak satabilecekleri ne var ise sattılar.

Şimdi rejim içi çatlaklar üzerinden siyaset üreten düzen partileri, tezkere günlerini unuttular. Kuzey Irak'a girme derdine düştüler. Amerika'nın bir an önce çıkmaya çalıştığı bataklığa Türkiye'yi çekmeye çalışıyorlar. Kürt sorununun çözümü için adım atmak yerine, iç savaş rejimini kalıcı kılmak için, Kuzey Irak'a girelim diyebiliyorlar. Hangimiz daha milliyetçiyiz yarışına düşen bu partiler, seçim sonrasında olağanüstü hal rejimine halkı hazırlıyorlar. Bu prova, seçim sonrasında paramiliter siyasetine yatırımdır. Bu açıdan hükümeti kim kurmaya talip olursa olsun bu sınırlar içinde kalacaklara parlamenter siyasetin olanakları açılacaktır. Bu tarz bir siyaset gücünü toplumdan değil, muhtıralardan almaktadır. Muhtıralarla yönetilen bir ülkede ise yasalara dayalı bir anayasal rejim varsa bile bu rejimin adı hukuka dayalı demokrasi değil, oligarşidir.

Seçim sonrasında hükümetini bu açıdan yeni bir kriz beklemektedir. Bu kriz kendini Cumhurbaşkanlığı seçimleriyle dışa vurmuştur. Bu parlamenter muhtıra rejiminin askıya alındığı süreçte, halkın kendi kendini yönetebileceği olanaklar ilga edilmektedir. Bu nedenle egemenler açısından seçimin hiçbir kıymeti harbiyesi bulunmamaktadır. Hala yapıлып yapılmayacağı üzerine onlarca yorumun bulunduğu 22 Temmuz seçimleri bu açıdan ne bir son ne de bir başlangıçtır. Seçimler, olsa olsa bayrak yarışında soluğu kesilen AKP'ye muhtıra destekli MHP VE CHP dopingidir.

Bu nedenle de seçim sonucuna endekslenmiş bir siyasi öngörünün hiçbir değeri yoktur. Seçim sonrasında ortaya çıkacak tüm olası hükümet profilleri, eninde sonunda Türkiye toplumunun sorunlarını çözemeyecektir.

Türkiye'de parlamenter rejimin ordunun sultanından kurtarılması gerekmektedir. On iki Eylül darbesinin ardından örgütsüzlüğü bir toplumsal form olarak dayatan militarist siyaset, halkın hak arama araçlarını tıkamıştır. Bu açıdan ülke de siyaset yapmak bir mesleğe dönüşmüştür. Bu mesleği icra edecek olanlar da "resmi ideolojiden" ve onun temsilcilerinden icazet almak zorundadır. Siyaset yeniden halkın kendi üzerindeki tasarrufları ve geleceği hakkında karar verebildiği bir kamuya kavuşturulmalıdır.

Siyaseti özel mülkiyetleri altına alanlardan ve bu sürecin keskinleşmesine yol açan on iki Eylül cuntacılarından hesap sorulmalıdır. Hafızası işgal edilmiş, geleceği yitirilmiş bir toplum yaratılardan hesap soracak bir kamu siyaseti, üretenleri yöneten kılacak yolu açacaktır. Emeğin iktidarı, yaşamı muktedir kılacaktır. Türkiye'nin demokratikleşmesi emeğin iktidarı ile mümkündür. Bunu mümkün kılacak, emek hareketlerinin örgütlü mücadelesidir. Seçim süreci de sadece böyle bir olanağın emekçilerle paylaşılabilmesi için, bir propaganda sürecidir.

Türkiye topyekün işgal altındadır. Havası, suyu, toprağı, enerjisi işgal edilmiştir. Toprağı, suyu, havayı ve enerjiyi özgürleştirecek bir emek hareketine ihtiyaç vardır. Enerji'de plansız, niteliksiz, güvenliksiz ve kirli yatırımlar devam etmektedir. Ülkenin enerjisi savaş sanayine akmaktadır. Enerjinin toplumsallaştırılması bir zorunluluktur.

Endüstriyel kapitalist barbarlık havayı satılığa çıkarmıştır. Havanın satışına dur demek bir zorunluluktur.

Su, kendi kaderine bırakılmıştır. Suyu hakça ve adilce paylaşmak ve suyun yeniden yaratılmasına olanak sağlayan koşullar sağlanmalıdır. Su havzaları villa işgallerinden, nehirler barajlardan, göller kirli sanayiden kurtarılmalıdır. Toprak, her gün yoksullaşmaktadır. Endüstriyel tarımla birlikte kırsal yaşamın tasviyesi hı zlanmıştır. Toprakta eşitlik ve toprağa ulaşabilirlik haktır. Tarımsal üretimi doğayla birlikte mümkün kılacak bir yönelim zorunluluktur.

Toprak, su ve havayla yeniden yaşamı kurmak gerekmektedir. Bunu için hayatın değerlerini yağmalayanlardan hesap sorulmalıdır. Bu yağmaya yol açan üretim ve tüketim kalıplarından bunu yasal zemin hazırlayan her türlü ulusal ve uluslararası düzenlemeden derhal vazgeçilmelidir.

Emeğin dünyasını kurmak için kalıcı bir barış zorunluluktur. İç savaş rüzgârlarının estirildiği coğrafyamızda halkların kardeşliğini savunmak, hava, su, toprak ve hürriyet demektir. Her türlü ırkçı ve milliyetçi siyasal söylemden arındırılmış toplumsal bir proje için temsil rejiminde de adalet gerekir. Başta kürt halkının demokratik talepleri olmak üzere tüm emekçi güçlerin demokrasi mücadelesi karşısına dikilen paramiliter güçlerin ilgası bir zorunluluktur.

Bu nedenlerle cuntacıların siyasal mirasını devralan yeni darbecilere verilecek oyumuz yok. Bu nedenle emek

güçlerinin demokratik taleplerini silah ve şiddetle bastıranlara oy yok. Bu nedenle, AB ve ABD arasında git gel yaşayan milliyetçilere ve yeni milliyetçilere oy yok...

Bu nedenle doğayı sömüren, tahakküm altına alan, emeği iğdiş eden, canımızı parçalayan, suyu, toprağı, havayı, enerjiyi satmaya kalkanlara oy yok..

Liberal-kapitalist politikalarla kalkınma masalları uyduranlara, kamu varlıklarını peşkeş çekenlere oy yok..

Oyumuz seçim sonrasını görenlere, emeğin iktidarına katkı sunanlara, yanan ve yakılan ormanlara dur diyecek olanlara, havayı suyu ve toprağı yaşamın değeri haline getirecek olanlara, enerjiyi toplumsallaştıranlara, ranta değil emeğe yatırım yapanlara, ekolojik bir dünya kuracak olanlara, demokratik talepleri meclis kürsüsünden dillendirmek isteyen halkların kardeşliğine, eşitliğe, özgürlüğe...

ekoloji kolektifi/ 2.7.2007

"); document.write(addy21349); document.write(""); //-->ekolojikolektifi@yahoo.com "); //-->Bu mail adresi spam botlara karşı korumalıdır, görebilmek için Javascript açık olmalıdır "); //-->